

A-Es² *roots*

Nummer 14, April 2019

In dit nummer o.a.:

- Vroeger was alles beter
- Liedjes van de vereniging
- Princetonplein Muziekfestijn

Uitgave april 2019
Oplage 430
Deadline juni 2019

A-ES²√roots is een uitgave van

Studievereniging A-Eskwadraat
Princetonplein 5
3584 CC Utrecht

Telefoon (030) 253 4499

Fax (030) 253 5787

Website

a-eskwadraat.nl/Leden/Alumni

E-mail

alumnicie@a-eskwadraat.nl

Redactie

Rixt de Vries

Rob Jacobs

Babette de Wolff

Rik van der Stelt

Lotte Spanjers

Ruud Nimour

Aldo Witte

Eindredactie

Meike Bos

Met dank aan

Roelof Ruules

Maud Nabben

Omslag

Lotte Spanjers

In dit nummer

	Van de Voorzitter <i>Maud Nabben</i>	4
	Herinneringen aan Hans Demmers <i>Roelof Ruules</i>	5
	Het studielandschap <i>Rixt de Vries</i>	6
	Archiefobject Uitgelicht <i>Rik van der Stelt</i>	7
	De opkomst en ondergang van een strandtent <i>Babette de Wolff</i>	8
	De melodie van een A-Eskwadraat <i>Meike Bos</i>	10
	Versierde Mokken <i>Lotte Spanjers</i>	12
	Het Princetonplein Muziekfestijn <i>Ruud Nimour</i>	14
	“Vroeger was alles beter” <i>Aldo Witte</i>	16
	Food Wars: The First Plate <i>Rob Jacobs</i>	19

Van de Voorzitter

Maud Nabben

Wat gaat zo'n jaar toch altijd snel! Wij zijn als bestuur alweer bezig met het begin van het einde: opvolgers. En dat terwijl dit mijn eerste voorwoord is voor dit mooie blad. Vanaf het begin van dit jaar zijn we bezig geweest met verschillende dingen. Zo is de nog vrij nieuwe Commissaris Intern in een nieuw jasje gestoken. Deze is nu namelijk contactpersoon van alle commissies¹. Daarnaast is er een nieuw busje gekocht. De oude groene Ford Transit is ingeruild voor een nieuwere grijze Volkswagen Transporter 5 met werkende airco en cruise control! Alleen daarom al zijn wij er zelf erg blij mee. Daarnaast hebben we het dictatenhok, waar oude dictaten komen te liggen die misschien hergebruikt kunnen worden, helemaal opgeruimd. Daardoor bleek dat we dat extra hok niet nodig hebben. De dictaten pasten namelijk allemaal in het boekenhok erbij! Ook hebben we een abonnement op puzzelboekjes aangeschaft. Er kwam namelijk een opmerking waarom wij, als grootste bètavereniging van Nederland (volgens

Wikipedia), geen abonnement op puzzelboekjes hebben. Na even denken konden we zelf geen goede argumenten bedenken, dus nu kan je nog meer puzzelen in de kamer! Er gaan natuurlijk ook veel dingen fout in zo'n jaar, maar die vind ik minder leuk om te noemen. Als je wel een aantal dingen wilt weten, loop dan eens vooral naar de bestuurskamer. Daar is een "Wall of Shame" gemaakt, waar onder andere een helemaal uitgedroogde banaan en een persoonsvormkaart hangen. De verhalen zijn te verkrijgen bij je favoriete bestuurslid. We zijn op dit moment bezig met het opzetten van een van de grootste commissies ooit: de commissie die het halfeeuwfeest zal organiseren. Vanaf het eind van dit collegejaar zal deze commissie beginnen met alle voorbereidingen voor de 50e verjaardag van A-Eskwadraat in het jaar 2020-2021. Het idee is dat er het hele jaar veel activiteiten plaats zullen vinden. Daarnaast komt er een grote Dies in de week rond 10 februari. Het zou kunnen dat dit idee nog helemaal veranderd, maar dat hoor je tegen die tijd vanzelf wel. Ik zal dan zelf (waarschijnlijk) ook niet meer rondlopen bij de vereniging. Gelukkig bestaat er zoiets moois als het $A-Es^2\sqrt{\text{roots}}$ blaadje, zodat ook ik dan mee krijg wat de plannen zijn en wanneer alumni welkom zijn op de activiteiten. Hopelijk zie ik je dan!

¹met uitzondering van de SpoCie, Adviesraad en Kascom

Herinneringen aan Hans Demmers

Roelof Ruules

Redactioneel: Hans Demmers was bestuurslid van A-Eskwadraat in 1988 en is 7 maart 2018 overleden. In dit artikel haalt jaargenoot Roelof Ruules enkele herinneringen aan hem op.

Breekweekend 1988, ergens in de bossen tijdens een dropping. Ik had zojuist aan Hans Demmers, destijds bestuurslid van A-Eskwadraat, laten weten dat ik het volgend jaar wel wilde meewerken aan de introductie. "Leuk!" zei Hans enthousiast. "Er moet trouwens altijd iemand van het bestuur in de Introkern. Maar dat kunnen we natuurlijk omdraaien: wil jij niet ook in het bestuur?" Dat was Hans ten voeten uit: recht op het doel af.

Hans en ik werden in 1986 niet alleen jaargenoten (zij het geen studiegenoten), we trokken ook veel in hetzelfde vriendenkringetje op. Hans liet me mijn eerste sigaar roken ("Knoop je wel even je broekspijpen dicht?"), we tennisten, we vierden met een klein groepje Sinterklaas en vele verjaardagen, en we gingen samen naar Velden en Venlo om er drie dagen carnaval te vieren met Mariëlle Vosbeek, de latere partner van Hans. Maar Hans was ook niet te beroerd om mij de diepere geheimen uit te leggen van het informaticavak dat ik naast mijn studie natuurkunde deed. Ik zou veel anekdotes over Hans kunnen vertellen, maar zonder context zeggen ze niet zoveel. Een typerend voorbeeld zou 'het dubbeltje van Hans' kunnen zijn. Penningmeester Marleen Wit uit mijn eigen bestuur had bij de eindafrekening van haar boekhouding een dubbeltje teveel op de rol. Waar kwam dat vandaan? Samen met voorganger, en inmiddels kascommissaris Hans, sloeg ze aan het puzzelen. Na geruime tijd was het Hans die met een grijns het mysterie oploste. Hoewel: hij had het destijds zelf in de pot gedaan omdat hij een dubbeltje tekort kwam. 'Het dubbeltje van Hans' werd een gevleugelde uitdrukking in onze kringen.

Hans was niet het type dat zich schreeuwerig op de voorgrond drong. Desondanks was hij altijd wel 'aanwezig'. Soms uitbundig lachend, soms met grote glimlach genietend van alles wat er gebeurde. En meestal wel met een mening: "Kijk, het is heel simpel..." Of, als hij de discussie even wilde pootjelicthen: "Poepgaatje." Ik ken maar weinig mensen die dat woord als een matter-of-fact statement zouden kunnen uitspreken, maar Hans deed het. Hoewel we nog een paar keer op wintersport gingen met een groepje, en elkaar kerstkaarten bleven sturen, verwaterde toch langzaamaan het contact. Zo gaat dat in het leven. Het bericht van Hans' dood kwam toch als een enorme schok binnen. En niet alleen bij mij: de grote opkomst van oud-A-Eskwadraters bij de afscheidsdienst sprak wat dat betreft boekdelen.

Figuur 1 Hans tijdens de introductie van 1988, mede door hem georganiseerd.

Het studielandschap

Rixt de Vries

Vanwege een eeuwig gebrek aan zowel hoor- als werkcollegezalen, is er ongeveer drie jaar geleden bedacht om het studielandschap op de tweede verdieping van het BBL (ik weiger BBG te zeggen) te vervangen voor een paar extra lokalen. Mocht je toch nog ergens voor jezelf of met een groepje studenten willen studeren buiten je contacturen, dan hoefde je niet het gebouw uit om een alternatieve plek te vinden, want er was altijd nog het gloednieuwe, net geopende KBG (Koningsbergergebouw) dat met een gang aan het BBL verbonden zit, met een breed assortiment aan studeerplekken. Eerst kom je langs enkele hokken met glazen deuren waar je met een stuk of zes mensen rond een tafel kunt zitten, als je tenminste voor 9 uur zo'n hok hebt gereserveerd, want deze zijn populair. Verderop zijn enkele 'booths' waar je met vier personen enigszins afgeschermd kan zitten werken, deze zitten ook vaak al vol. Maar er is altijd nog wel een plekje te vinden aan de lange witte tafels die overal in de ruime hal en de verdieping erboven staan.

Kortom, het bestaande studielandschap was overbodig geworden. Persoonlijk vond ik dat erg jammer, want ik maakte bijna dagelijks gebruik van deze ruimte. Het was de perfecte plek om te studeren, want de gezelligheidskamer was om de hoek, nou ja, om twee hoeken. Het KBG was toch wel een flink stuk verder lopen dan dat. Vandaar dat er ter vervanging ook lokalen beschikbaar kwamen waar je mocht gaan zitten, als het lokaal tenminste leeg was. Dat was dus niet zonder risico, want je kon er elk moment uitgegooid worden, zodra daar toch een werkcollege begon. Dit bleek geen constructieve oplossing, dus bedachten ze iets revolutionairs: op de eerste verdieping was een beetje open ruimte over, dus dat hebben ze nu ingericht, waardoor er een soort landschap is ontstaan van tafeltjes met stoelen en banken eromheen waar je kunt studeren wanneer je maar wilt: Een studielandschap! Geweldig idee, dat we daar niet eerder op gekomen zijn.

Kortom, het bestaande studielandschap was overbodig geworden. Persoonlijk vond ik dat erg jammer, want ik maakte bijna dagelijks gebruik van deze ruimte. Het was de perfecte plek om te studeren, want de gezelligheidskamer was om de hoek, nou ja, om twee hoeken. Het KBG was toch wel een flink stuk verder lopen dan dat. Vandaar dat er ter vervanging ook lokalen beschikbaar kwamen waar je mocht gaan zitten, als het lokaal tenminste leeg was. Dat was dus niet zonder risico, want je kon er elk moment uitgegooid worden, zodra daar toch een werkcollege begon. Dit bleek geen constructieve oplossing, dus bedachten ze iets revolutionairs: op de eerste verdieping was een beetje open ruimte over, dus dat hebben ze nu ingericht, waardoor er een soort landschap is ontstaan van tafeltjes met stoelen en banken eromheen waar je kunt studeren wanneer je maar wilt: Een studielandschap! Geweldig idee, dat we daar niet eerder op gekomen zijn.

Archiefobject Uitgelicht

Niet-geldige objecten in het Jaap Koningfonds

Rik van der Stelt

In deze rubriek wordt iedere editie van de A-Es²√roots een van de vele interessante objecten in het archief uitgelicht. Deze editie: de niet-geldige objecten in het Jaap Koningfonds.

Op 21-2-1952 's avonds werd er bij Jaap Koning een brief bezorgd waarin hem meegedeeld werd dat hij door de ledenvergadering van S² was geroyeerd als lid wegens het niet betalen van zijn contributie. Een uur later kreeg hij een tweede brief van dezelfde ledenvergadering waarin hij benoemd werd tot erelid. Wegens een geschil met de toenmalige penningmeester had Koning namelijk geen contributie betaald maar in plaats daarvan, ter voorkoming van financiële problemen van de vereniging, een bedrag ter hoogte van de contributie gedoneerd.

Dit vormde de start van het Jaap Koningfonds, bedoeld voor in financiële nood verkerende bestuursleden. Op 6 december 1966 wordt er voor het laatst in notulen gesproken over het Jaap Koningfonds, daarna raakt het fonds jarenlang in de vergetelheid. Elke algemene vergadering deed een asbak de ronde waarin men een geldelijke bijdrage kon storten. Maar: nooit meer dan een cent; een storting van een stuiver werd als bijzonder poenig ervaren.

Daarna raakte het Jaap Koningfonds in de vergetelheid, totdat op 26 november 2004 de IBA het in ere herstelde. Door een veiling van archiefstukken uit de Sysop-lade werd er een startbedrag verkregen, en er werden ook nieuwe doelen voor het Jaap Koningfonds aangenomen. De belangrijkste hiervan waren het kopen van Microsoft en het plannen van een bemande reis naar Mars. Tijdens de algemene vergadering van 16 december 2008 wordt er voorgesteld om ook de asbak in ere te herstellen. De vergaderingen erna is de asbak, op een enkele vergeten keer na, aanwezig. Hierin worden, behalve kleine geldbedragen, ook een hoop niet-geldelijke voorwerpen die al dan niet toevallig tijdens het rondgaan in iemands portemonnee zitten, gedoneerd aan het Jaap Koningfonds. Elf jaar later, in 2015, was het bedrag in het fonds opgelopen tot € 288,66. Omdat een bemande reis naar Mars nog ver weg leek en het bleek dat we als vereniging geen aandelen Microsoft mochten kopen, stond het geld in het fonds stil. Het toenmalige bestuur vond dit zonde, dus het was de vraag wat er met dit geld moest gebeuren. Tijdens een lange discussie op de AV van 4 februari kwamen er vele ideeën ter tafel: een speciale Jaap Koningactiviteit tijdens lustra met bier en ramen, het geld aan een goed doel geven, alles houden zoals het nu is. Toen het plan opgevoerd werd om Jaap Koning zelf het laatste woord te geven barstte de zaal los in applaus, en niet veel later was dit precies wat de AV besloot: Jaap Koning mocht zelf met een voorstel komen. Helaas bleek hij al enige tijd geleden overleden te zijn. Twee AV's later werd er uiteindelijk besloten dat het fonds gebruikt ging worden voor de aanschaf en het onderhoud van nerdgadgets.

De opkomst en ondergang van een strandtent

Een kleine geschiedenis van 'De Vagant'

Babette de Wolff

Het bèta-cluster op de Uithof stond de afgelopen jaren flink in de steigers: het gebouw van Aardwetenschappen is gesloten, er is een gloednieuw gebouw voor bèta- en geowetenschappen voor in de plaats gekomen (het Koningsbergergebouw). Het Minnaertgebouw, de (voormalige, red.) thuishaven van bijvoorbeeld de theoretische fysici, is grondig gerenoveerd. Toen men toch bezig was, is ook meteen maar het Buys Ballotgebouw – waar veel onderwijs van bèta plaatsvindt – een beetje opgelapt.

Al deze bouw- en renovatie-activiteiten zorgden de afgelopen jaren voor flinke logistieke veranderingen voor de bèta's, onder andere bijvoorbeeld voor hun kantinelocatie. De centrale kantine van het bètacluster is immers gelegen in het Minnaert: op de eerste verdieping zorgt de grote kantine voor voldoende ruimte voor lunchende medewerkers en studenten; de 'Minnaertbovenkantine' op de tweede verdieping verschaft een geschikte locatie voor borrels, zoals bijvoorbeeld de biwekelijkse borrel van A-Eskwadraat.

Toen het Minnaert in 2016 voor de renovatie werd gesloten, was er in het bètacluster dan ook behoefte aan een locatie waar geluncht kan worden, maar waar ook informele activiteiten (zoals borrels) kunnen worden georganiseerd. Om aan die behoefte te voldoen, werd op het grasveld voor het Koningsbergergebouw een tijdelijk gebouw met de naam 'de Vagant' neergezet. Het gebouw kreeg al snel de bijnaam 'de strandtent', want het gebouw leek nogal op, tja, een strandtent. De inrichting was simpel maar functioneel: aan de binnenkant stonden wat tafels, banken, en een bar. Buiten het gebouw stond een wisselend assortiment aan foodtrucks, om de lunchcateringfunctie van het Minnaertgebouw op te vangen.

Werd de Vagant in het begin door medewerkers en studenten nog wat schamperig ontvangen (want wat moeten we nou weer met een strandtent?), eenmaal open won het gebouw met rasse schreden aan populariteit. Doordat het gebouw buiten op het grasveld staat, is het een ideale locatie voor zomerse borrels en BBQ's. Doordat het gebouw ook buiten de universiteitsgebouwen staat, hoeven met verschillende regels (zoals de cateringafspraken van de universiteit met Sodexo) geen rekening gehouden te worden, wat het organiseren van activiteiten veel laagdrempeliger maakt.

De meeste studenten zijn begin 2018 dan ook dol op het gebouw, maar het dreigt tegen de vlakke te gaan: wanneer het Minnaertgebouw in 2018 weer wordt geopend, zijn ook de kantines van het Minnaert weer open; daarnaast zijn er problemen met de vergunning voor het gebouw. De studieverenigingen van bèta (waaronder A-Eskwadraat) gaan dan ook op de bres voor de Vagant, en bieden zelfs aan om de Vagant dan maar zelf te gaan beheren, zodat deze open kan blijven.

Het protest is een (gedeeltelijk) succes: het College van Bestuur begrijpt de behoefte aan een informele ontmoetingsplek, en de vergunning van de Vagant wordt een paar maanden verlengd, zodat de Vagant tot het einde van het academisch jaar 2018-2019 open kan blijven. Daarna begint toch echt de sloop van 'de strandtent', die er inmiddels ook niet meer staat. Maar dat is toch nog niet per se een treurig einde van het verhaal: het College van Bestuur zegt toe dat er in de toekomst een vervanging van de Vagant gaat komen; precieze locatie en bouwplannen (anders dan 'duurzaam') zijn nog niet bekend.

De binnenkant de Vagant. Foto's: BUKO Huisvesting

De melodie van een A–Eskwadraat

Meike Bos

Er is veel muziek te vinden bij A–Eskwadraat. Op het introductiekamp worden er volop zelf-bedachte liedjes gezongen om de eigen kleur naar de overwinning te helpen. En bij de Beta Music Night, een van de grootste jaarlijkse activiteiten van A–Eskwadraat, waar een spetterend optreden wordt gegeven door zeer muzikale A–Eskwadraters (zie ook voorgaande nummers). Maar wat niet iedereen weet is dat A–Eskwadraat ook haar eigen lied heeft.

Het huidige A–Eskwadratlied is geschreven door Jan Beuving (secretaris 2003-2004). Hoewel het lied niet tot de algemene kennis van alle A–Eskwadraters gerekend kan worden zijn er zeker nog genoeg mensen die het kennen en kunnen meezingen (al heeft men wel vaak moeite met de melodie). Het lied gaat als volgt:

Het A–Eskwadratlied

Berekenend zijn we
voor iedereen open
hulpvaardig voor ied're student
Om samen te leren en boeken te kopen
om te zorgen dat ieder ons kent

Het houdt je van de straat
met studiereis en borrelpraat
ons A–Eskwadraat
van 's morgens vroeg tot 's avonds laat
Zing A–Eskwadraat
opdat het nooit verloren gaat

Wij organiseren
onz' activiteiten
zodat de vereniging swingt
voor rusten en werken voor roddels en feiten
om te zorgen dat iedereen zingt:

Het houdt je van de straat
met studiereis en borrelpraat
Ons A–Eskwadraat
van 's morgens vroeg tot 's avonds laat
Zing A–Eskwadraat
Opdat het nooit verloren gaat.

Het A–Eskwadratlied is zeker niet het eerste lied dat over de studievereniging is geschreven. Zo werd er voor het vierde lustrum van A–Eskwadraat in 1991 een vaandel ontworpen om te vieren dat A–E en S^2 waren gefuseerd. Tot dan toe had de vereniging enkel een vaandel van A–E en geen officieel A–Eskwadraat vaandel. De vorm van het vaandel (een ei) leidde tot een grote discussie die meerdere AV's in beslag nam. Bij het vaandel werd ook een doosje met slot meegeleverd. De code van dit slot staat op het vaandel zelf, ware het niet dat het versleuteld is. Hoe de code werkt stond beschreven in een meegeleverd blik, maar dat mocht pas op het vijfde lustrum worden opengemaakt. Met deze codering kwam de inhoud van het doosje beschikbaar en werd onder andere het lied "ONS VAANDEL" gevonden:

ONS VAANDEL

Toen ik hier in Utrecht kwam
Om een studie te beginnen
Dacht ik: eind'lijk geen gezwam

veel formules op een rij
God, wat ben ik hier toch blij

Introductie weekjes lopen
Elke avond weer bezuipen
Met mentoren naar de stad
Wat heb ik een lol gehad
Het begon mij al te dagen
een student hoeft niet te klagen

Ons vaandel, ons vaandel, 't is een eitje

Na wat weken fijn studeren
Ik begin het wel te leren
Meestal is het best wel leuk
Met wat koffie en een peuk
't Is een leven om van te dromen
Totdat de tentamens komen

Hoorcolleges vele uren
Practica die te lang duren
Professoren zijn vaak raar
Geven les met veel gebaar
Waar heeft een mens dat toch voor nodig
Echt allemaal overbodig

Ons vaandel, ons vaandel, 't is een eitje
Tja, studeren valt niet mee
Het loopt al bijna uit de hand
Mijn laatste cijfer was een twee

Dit lied zal de student die af en toe wat moeite heeft met studeren omdat hij wordt afgeleid door randzaken misschien wel meer aanspreken dan het latere A-Eskwadraatlied. Het A-Eskwadraatlied weet echter wel beter te berijmen waar A-Eskwadraat voor staat en is daarom wel een echt verenigingslied.

Maar ook "ONS VAANDEL" is niet het oudste lied over de vereniging. Die eer komt toe aan het S^2 lied. Dit prijkt in het eerste lustrumboekje uit 1933.

Het S^2 -lied

Het lab waar wij steeds daaglijks werken,
Dat geeft ons wetenschap.
De vriendschap werd wel niet vergeten,
Maar toch de band was slap.
Daarom zin wij toe saamgekomen
Ter verdrijving van dat kwaad.
De club die ons toen heeft verenigd,
Dat is ons S -kwadraat.

D'r moet nu echte eens wat gebeuren
Mijn ouders beginnen al te zeuren
Een goeie vriend die vroeg een keer
Waarom doe je niet wat meer
Alleen studeren is wat weinig
En dan word je chagerijnig
Daarmee ben je niet gebaat
Doe wat bij A-Eskwadraat

Ons vaandel, ons vaandel, 't is een eitje

Het is een club voor alle leden
Met een uitgebreid verleden
Er gebeurt altijd wel wat
Op een feest wordt iemand zat
Een studiereis met veel cultuur
En 't is helemaal niet duur

Laten we stoppen met te klagen
Over geld en lange dagen
Het is al meer dan eens bewezen
Hier in Utrecht moet je wezen
En al word je nooit doctorandus
Dan toch zeker wel iets anders

Ons vaandel, ons vaandel, 't is een eitje.

Excursies, vele referaten,
Daarna een zwaar debat.
Wie denkt dat daarmee alles uit is
Nee die vergeet nog wat.
Als d'eerste haan begint te kraaien,
De klok van vieren slaat,
De club die dan naar huis toe strompelt
Dat is ons S -kwadraat.

Versierde Mokken

Lotte Spanjers

Al sinds 2012 wordt er ergens aan het begin van het academisch jaar een mokkenversiermiddag georganiseerd door de AxiCie. Hier versieren tientallen leden hun persoonlijke mok, zodat ze de rest van het jaar (super duurzaam!) niet uit de papieren, ASML-gesponsorde bekertjes hoeven te drinken. Sommigen gaan full-on nerd op hun mok, anderen maken schuine grappen, en weer anderen zetten er het liefst toch alleen hun naam op. Samen nemen deze mokken een groot deel van de kast in de gezelligheidskamer in.

Ik heb een aantal leden gevraagd of ze de gedachte achter de versierselen van hun mok wilde vertellen:

Michał heeft zijn mok versierd met op Keltische kunst geïnspireerde vormen. Het oog hoog in de boom is losjes gebaseerd op het oog van Ra (de Egyptische God) en op het oog in het logo van de Illuminati. Bij de Illuminati geeft het oog boven in de driehoek volgens hem de hiërarchie aan, en de wijsheid die samen met aan de top staan komt. Hij plaatst hem echter boven in de boom die voor leven en natuurlijke groei staat. (De spiraal op de andere kant is gewoon voor de mooi.)

Figuur 1 Michał's mok

Er zijn veel leden die allemaal kleine iconen, welke allemaal iets over hun eigen persoonlijkheid zeggen, hebben gecombineerd op hun mok. Zo ook bestuurslid Maud, die bijvoorbeeld lid is geweest bij Histos, duidelijk een schaapje is, en van bier drinken houdt.

Hierdoor vinden ook logo's van verschillende commissies hun weg naar de mokkenkast.

Figuur 2 Mauds mok

Soms is één deel van je persoonlijkheid, namelijk je commissie, genoeg voor een halve mok. Zo heeft Simone, de penny van de afgelopen introductiecommissie, moeite gedaan om het logo van de intro na te tekenen op haar mok.

Figuur 3 Simones mok

Iris, ook van het bestuur, heeft een actiepunt voor Arjan Schimmel gebruikt als versiering voor haar mok. Ze kon er de hele mok mee volschrijven, zo lang was het puntje.

Figuur 4 Iris' mok

Het Princetonplein Muziekfestijn

Ruud Nimour

Inmiddels heeft de vierentwintigste editie van het Princetonplein Muziekfestijn plaatsgevonden. Ieder jaar voor de kerstvakantie wordt er voor (en door) het Departement Natuurkunde een heuse show georganiseerd, waar de artiesten vanuit het departement zelf komen!

Blijkbaar is er dus onder natuurkundigen een hoop muzikaal talent, want alle optredens worden gedaan door zowel studenten als medewerkers van het departement! Wat mooi is aan het muziekfestijn is dat het niet slechts één genre betreft: Allerlei soorten muziek komen aan bod: Klassiek, rock, jazz, alles is welkom op het Princetonplein Muziekfestijn. Zo krijgen we ieder jaar een gevarieerde samenstelling aan stukken.

Sommigen komen vaker terug, zoals bijvoorbeeld het duo Rembert Duine en Dries van Oosten, (foto boven), die dit jaar optraden met *Draken uit de jaren '80*—een medley van, naar hun zeggen, goede nummers uit de jaren tachtig. Nou zat onder andere *Take on Me* van *a-ha* er ook tussen, dus ik was zeker overtuigd. Klassieke muziek was er dit jaar in vele vormen bij. Er waren bijvoorbeeld twee pianostukken, maar bij één kregen we, middels een soort minicollege context erbij. Peter Kuipers Munneke was namelijk, zo vertelde hij, besmet geraakt met het poolvirus. Hij vertelde over de schoonheid van de poolgebieden, die tegelijkertijd zo fragiel zijn. Met een slideshow trachtte hij het gevoel dat hij daar kreeg met een beweeglijk pianospel over te brengen.

Peter Kuipers Munneke had een slideshow voorbereid voor extra atmosfeer.

Peter Cats was erg expressief in zijn optreden.

Peter Cats liet horen dat klassieke pianostukken van Chopin ook heel mooi konden klinken op een akoestische gitaar, waar hij volledig in op leek te gaan. Ook was er, voor de laatste keer op het muziekfestijn, het hoorntrio van Louise, Henriëtte en Frits, die stukken speelden van Mozart en Antonin Reicha.

Onder de jongere artiesten waren naast zanger Menno begeleid door gitarist Daniël ook een jazzband van Eva, Marius, Felix en Pepijn. Nou ben ik een liefhebber van smooth jazz, dus door dit laatste optreden zijn we allen—ik in ieder geval—met een uiterst ontspannen gemoedstoestand de afsluitende departementale kerstborrel ingegaan.

In 2013 was er zelfs een harpist.

De hoornisten Louise, Henriëtte en Frits.

De jazzband.

“Vroeger was alles beter”

Aldo Witte

Een van de doelen van dit blaadje is om zij die niet meer dagelijks op de universiteit rondlopen te laten zien dat het nog steeds ontzettend leuk is om hier te studeren, en dat er nog steeds ontzettend veel toffe activiteiten worden georganiseerd. Kortom, dat studeren nu minstens net zo leuk is als studeren ‘vroeger’. Maar als je al wat langer op de universiteit rondloopt dan heb je de universiteit wat kleine en grote veranderingen zien doormaken. Veel van deze veranderingen zijn heel positief (in de vorige nummers hebben jullie bijvoorbeeld kunnen lezen over het vernieuwde Minnaert en de ‘Loop’), maar sommige veranderingen zijn op zijn minst opmerkelijk en soms ronduit irritant. In dit artikel gaan we ons richten op de laatste soort veranderingen en zijn we het dus voor één keer eens met het motto: “Vroeger was alles beter...”

Laten we het hebben over een van de simpelste activiteiten die bij A-Eskwadraat wordt georganiseerd: de spelletjesavond. Ga in een zaaltje zitten in het BBL¹, zet wat spelletjes neer en je krijgt gegarandeerd een leuke avond. Je zou denken dat spelletjesavonden al jaren bij A-Eskwadraat worden georganiseerd en dat er in de organisatie weinig is veranderd. Dat lijkt toch minder vanzelfsprekend dan gedacht. We slaan er voor het gemak de recente A-Eskwadraatgeschiedenis op na. Een wil-

lekeurige steekproef geeft de volgende data voor spelletjesavonden weer: dinsdag 13 november 2012: 17:00-21:00, maandag 13 mei 2013: 17:00-20:00, woensdag 17 december 2014 15:00-19:00. Dit roept toch enige vragen op. Waarom is het einde van de spelletjesavond opeens twee uur naar voren gehaald? En kun je nog wel van een ‘avond’ spreken als de activiteit om 19:00 afloopt? En inderdaad, op 22 oktober 2018 is er een “spellenmiddag” georganiseerd. Een middag! Wat een verloedering!

¹De auteur is dusdanig oud dat hij het ‘Buys Ballot Gebouw’ nog als laboratorium beschrijft. Het is toch veel cooler om in een laboratorium te studeren dan in een gebouw?

Wat is er nu gebeurd? In 2012 was het nog toegestaan om na 19:00 in het BBL te blijven, al mocht het officieel eigenlijk niet. Op een gegeven moment besloot men deze regels strenger te gaan handhaven en moest er een portier ingehuurd worden om activiteiten later dan 19:00 te laten eindigen. Dit heeft er voor gezorgd dat de spelletjes-avonden niet elke keer (een enkele keer nog wel) tot heel laat worden gehouden.² Binnen hetzelfde thema: vroeger werd het gedoogd als je in je eentje tot diep in de nacht aan je inleveropgaves in het BBL aan het werk was, maar ook dat is nu niet meer het geval. Daarom wordt sinds kort via de intercom elke avond het volgende omgeroepen: "Het is 19:00 geweest, het gebouw is nu gesloten. Je wordt vriendelijk verzocht het gebouw te verlaten en bent morgen vanaf 8:00 weer welkom."³

Daarnaast heeft er nog een grote verandering binnen het BBL plaatsgevonden. Vanwege bezuinigingen is besloten om de portier bij de ingang van het BBL weg te halen, waardoor het niet meer mogelijk is om de deur op de begane grond te gebruiken om het BBL in te komen. Ja beste alumni, u leest het correct, het is niet meer mogelijk om direct het BBL in te gaan. Mocht je op de begane grond van het BBL college hebben dan moet je eerst het (nieuwe) Koningsberger gebouw in, dan de trap op, door De Loop, en dan in het BBL weer de trap af. Er zijn dus een behoorlijk aantal extra stappen te zetten om het BBL in te komen.⁴ Schandalig (of goed voor de beweging)!

Figuur 1 Deze foto geeft niet alleen de leegte op de oude plek van de portiersbalie weer maar symboliseert ook het gemis van het sociale contact met de portier.

Alumni kunnen zich nog wel herinneren dat om naar de bushalte te lopen het mogelijk was om een sluiproute te nemen, dwars door het grasveld voor het Minnearn en langs de gekke stenen. Degene die dit wel eens hebben gedaan weten dat er ook een risico aan zit: mocht het flink geregend hebben dan wilde het nog wel eens zompig worden. Daarom was het altijd een gok, en kon je er natte schoenen aan over houden. Nu wil het dat de ruimtelijke invulling van de De Uithof⁵ veranderd wordt onder de zinspreuk "You might change your direction". De veranderingen die hiermee worden doorgevoerd zijn groot. Bijvoorbeeld bij de parkeerplaats voor het HFG zijn de parkeervakken van de auto's 90 graden gedraaid (vrij letterlijk van richting veranderd dus). Nu heeft deze organisatie het olifantenpaadje waar we het net over hadden ook opgemerkt, en er iets mee gedaan. Ze hebben hier een daadwerkelijk pad van gemaakt, met bankjes! En op de plaats waar de Vagant stond (zie elders in dit nummer) hebben ze een paar leuke boompjes gezet. Daarvoor moest alles wel

² Gelukkig wordt na de officiële eindtijd vaak nog nagekaart in de kamer.

³ Dit is geen grapje!

⁴ In het geval dat je het Ornsteinlaboratorium in wilt moet je dus ongeveer een halve marathon door meerdere gebouwen afleggen.

⁵ Recentelijk heeft de gemeente Utrecht besloten dat in het kader van de internationalisering de naam van De Uithof officieel veranderd wordt in "Utrecht Science Park". Ja, vroeger was alles beter...

wat vlakker gemaakt worden, dus daarom heeft men de grond een beetje verlaagd.

Maar ja, met al dat water was dit een niet zo goed plan. En zodoende is het Uithofmeer ontstaan! Dit meer heeft al voor veel hilariteit onder studenten en medewerkers gezorgd. Het onderschrift bij de foto is integraal overgenomen van het intranet.

Ondertussen zijn er meerderen plannen ontstaan voor de toekomst van het Uithofmeer, een kleine greep: het een meer laten, rijst verbouwen, een schaatsbaan inclusief koek en zopie tent, wat bootjes inleggen om in te varen (een student had er al een ingelegd). Wij houden u op de hoogte wat er met het uithofmeer gebeurt.

Figuur 2 *"Wie niet alleen het hoofd koel wil houden, maar ook de voetjes nat, kan plaatsnemen op één van de natte-voeten-banken naast het Minnaertgebouw. Lekker dicht bij huis en weer eens iets anders dan de recreatieve plank-walk in Nieuw Zeeland of het laarzenpad van Natuurmonumenten rond het Naardermeer. Gratis te gebruiken op dagelijkse basis."*

Food Wars: The First Plate

Rob Jacobs

Al sinds enkele decennia tijd kent de Uithof (of moet ik nu toch Utrecht Science Park zeggen?) de pizzeria Tricolore, welke versterkt wordt door Mo zijn döner kar Cum Laude, en de broodjeszaak Eat Out, gevestigd in de universiteitsbibliotheek. Er zijn echter recentelijk kapers op de kust. De universiteit heeft verscheidene foodtrucks verwelkomd op de Uithof, en de gevestigde orde is hier niet blij mee. Donderwolven pakken zich samen boven de Uithof, wantrouwen en rivaliteit dreigen de Uithof te overspoelen in een golf van totale (voedsel) oorlog.

De Universiteit, in al haar wijsheid, wou de voedseldiversiteit vergroten op de Uithof. Om dit doel te bereiken nodigde zij een groepje foodtrucks uit om een pilot te draaien op de Uithof. Broodje Ben, Hoi Ahn, Tour de la Frite, en Yoghurt Barn betreden het strijdtonel. Hun wapens? Goed eten, voor een redelijke prijs. Maar, zo beweert de gevestigde orde, hun competitie is niet eerlijk. Deze foodtrucks hoeven namelijk geen standgeld aan de Universiteit te betalen. Dit terwijl de al bestaande restaurants, en bovendien Mo, die ook in een foodtruck zit, wel huur moeten betalen. Eat Out voelt zich extra benadeeld, omdat Broodje Ben in directe concurrentie is met hen.

“Ik weet gewoon dat ik in de toekomst nog veel minder ga verkopen”, zegt Gokhan Korkmaz van Mo’s Cum Laude in het AD. Hij staat zelf al 17 jaar op de plek waar nu de foodtrucks komen, en heeft hier ook voor moeten betalen. Hij wordt nu geforceerd om zijn plek te rouleren met de andere foodtrucks. De Universiteit houdt stellig vast dat dit enkel een pilot is. Na dat deze pilot voltooid is zullen de foodtrucks ook standgeld moeten betalen. Een woordvoerder verklaart in DUB: *“Bij de start van de Foodtruck Carrousel in 2016 is besloten dat de deelnemende Foodtrucks geen vergoeding hoeven te betalen voor het gebruik van de standplaats, omdat ervaren moest worden of het concept en de producten zouden aanslaan onder de medewerkers en studenten op het sciencepark en de standplaatsen rendabel zouden zijn”.*

Mosterd na de maaltijd, vinden de gevestigde restaurateurs. Zij moeten het onderste uit de kan halen om hun zaken rendabel te maken, maar de nieuwkomers zijn met de neus in de boter gevallen. Een ding is in ieder geval zeker, deze strijd is nog niet gestreden.

